

† ПАРОХИЈСКИ ГЛАСНИК ХРАМА „СВ. ТРОЈИЦА“

HOLY TRINITY SERBIAN ORTHODOX CATHEDRAL, 1 NOEL ST, BRUNSWICK EAST VIC 3057

ПРОТОЈЕРЕЈ-СТАВРОФОР МИЛОРАД ЛОНЧАР, ПАРОХ И СТАРЕШИНА ХРАМА • 0478 922 154 • frmilorad@hotmail.com

ПРОТОЈЕРЕЈ-СТАВРОФОР ПЕТАР ДАМЊАНОВИЋ, ПАРОХ • 0467 613 165 • protapetar@hotmail.com

SVTROJICA.MELBOURNE

[СВТРОЈИЦАБРАНЗВИК](https://www.youtube.com/channel/UC...)

[HOLY.TRINITY.BRUNSWICK](https://www.facebook.com/HOLY.TRINITY.BRUNSWICK)

МЕЛБУРН, НЕДЕЉА 12. ДЕЦЕМБАР 2021. ☞ Број 119. ☞ Година III

СВА ПИТАЊА, ПРИМЕДБЕ, МОЛБЕ ЗА ПАСТИРСКУ И ДРУГУ ПОМОЋ ДОСТАВИТЕ НА ГОРЕ НАВЕДЕНЕ АДРЕСЕ.

КАЛЕНДАР И РАСПОРЕД БОГОСЛУЖЕЊА ТОКОМ НЕДЕЉЕ

НЕДЕЉА, 12. ДЕЦЕМБАР / 29. НОВЕМБАР СВ. МУЧ. ПАРАМОН И ФИЛУМЕН; СВ. МАРДАРИЈЕ	НЕДЕЉА 25. ПО ДУХОВИМА ГЛАС 8. Јутрење – Јеванђеље ТРЕЋЕ Васкрсно Мк. 16,9-20 Лит. Еф. 4,1-6; Јеванђеље Лк. 10,25-37 ЈУТРЕЊЕ У 9ч; ЛИТУРГИЈА У 10ч
ЧЕТВРТАК, 16. ДЕЦЕМБАР	АКАТИСТ ПРЕСВЕТОЈ БОГОРОДИЦИ У 19ч
СУБОТА, 18. ДЕЦЕМБАР	ВЕЧЕРЊЕ УОЧИ НЕДЕЉЕ У 19ч
НЕДЕЉА, 19. ДЕЦЕМБАР СВЕТИ НИКОЛАЈ ЧУДОТВОРАЦ - НИКОЉДАН	БЛАГОСИЉАЊЕ СЛАВСКИХ КОЛАЧА ОД 7 - 9ч ЈУТРЕЊЕ У 9ч; ЛИТУРГИЈА У 10ч
ЦРКВА ЈЕ ОТВОРЕНА ЗА БОГОСЛУЖЕЊА ДО НАЈВИШЕ 50 ПРИСУТНИХ	

СВЕТИ МАРДАРИЈЕ УСКОКОВИЋ – ЧИКАШКО - ЛИБЕРТИВИЛСКИ

Свети Мардарије се родио 2. новембра 1889. године у селу Корнет у Љешанској нахији. Крштен је у сеоској црквици посвећеној Светом Ђорђу, а крштено име му је било Иван Ускоковић. Свети Мардарије преминуо је 12. децембра 1935. године у 46. години земаљског живота. Сахрањен је у својој задужбини у Либертивилу.

Ватрена православна вјера, величанствена црквена богослужења и побожни живот руског народа, како се показало касније, оставиће најдубљег трага у Мардаријевој души. Мукотрпан мисионарски рад који је започео још у православној Русији, Свети Мардарије наставио је у још удаљенијој Америци. Свети синод Руске Православне Цркве је зарад пот-ребе аутентичног мисионарског рада међу Србима у Сјеверној Америци,

3. јула 1917. године одлучио да пошаље у Америку већ посвједоченог слугу Божијег српскога рода, младог синђела Мардарија Ускоковића. Свети архијерејски синод Русије је донио одлуку да у оквиру Руске црквене мисије у Америци и Канади, синђел Мардарије руководи Српском мисијом, да свој живот у Христу настави у Америци. У Филадельфији ће 1917. бити произведен у чин архимандрита.

Први епископ администратор Српске православне цркве у Америци и Канади био је Свети владика Николај Охридски и Жички који је и предложио јеромонаха Мардарија Ускоковића за првог епископа Америчкоканадске епархије. Колико је Свети владика Николај био у праву освједочиће страдални, крстоносни живот овог у првом реду боготражитеља, а потом и свештенослужитеља, родољуба, свесловенског и америчког просвјетитеља, врсног бесједника и писца.

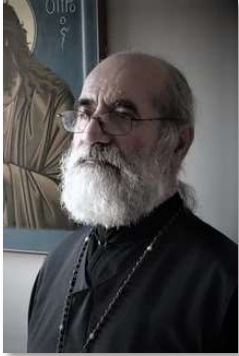
Почетком 1923. године архимандрит Мардарије поново одлази у Америку како би наставио мукотрпан рад на организацији Српске православне епархије у Америци и Канади, који је промислом Божијим већ раније започео на далеком америчком континенту. Дубоко свјестан неопходности постојања једног духовног центра, 1923. године он је одредио да привремено сједиште новоосноване Српске православне америчко-канадске епархије буде у Чикагу. Исте године, почетком августа купио је око 10 хектара земље у Либертивилу. Тражио је такво имање које би одговарало потребама манастира-сиротишта. Четрдесет миља сјеверно од Чикага је пронашао предивно имање са вијугавом реком Дис Плејн које га је највише подсјећало на окружење у којима се налазе манастирисишти са отаџбини и Русији. Колико је владика Мардарије цијелога себе узидео као живо камење у темеље Америчко-канадске епархије којој

је поставио центар у манастиру Св. Саве у Либертивилу, данас најубједљивије свједоче управо овај, у Америци најзначајнији духовни центар православног српског

народа, и свега америчког православа као и очигледна жртва коју је требало поднијети за његову градњу. Канонизован је од стране Сабора СПЦ 29. маја 2015. године.

Његове нетљене мошти почивају у манастиру Св. Саве у Либертивилу.

КО ЈЕ МОЈ БЛИЖЊИ – ПИТАЊЕ КАО ВЕЧНИ КАМЕН СПОТИЦАЊА

Проша Милорад
Лончар

Велика је тајна човек, а самим тим и његов однос према другом човеку. Тако је било одвајкада, а у тим суштинским стварима ништа се посебно не

мења. Без обзира у ком времену човек живи он је и даље онај исти човек са истим особинама, који упражњава или пак не упражњава одређене врлине. Чињеница да људи у модерно – наше време имају више информација о стварима, не мења ствари у основи. Оно што је својствено за човека свих времена јесте његова жеља да расте, да учи, да напредује. Ту жељу му је усадио у њему Творац. Сваки човек, од када сазна за себе и почне да се развија има потребу да разазнаје ствари и да се поставља у друштву других на одређен начин. Тако, у Христово време, Њему прилази један млад човек и пита Га „шта да учини да задобије или заслужи живот вечни“. Господ му на његово питање каже да треба да чини оно што је записано у закону, питајући га како он разуме закон. Овај одговори: „Љуби Господа Бога свога свим срцем својим, и свом душом својом и свом мишљу својом и љуби ближњег свога као самога себе“ (Лк. 10,27) Пошто му је Господ рекао да „чини тако“, овај Га пита „а ко је мој ближњи“. Тумачи Светога Писма се слажу да је он хтео да се оправда овим питањем.

Господ потом исприча добро познату причу „о Милостивом Самарјанину“. Господ Говори о „неком човеку који је силазио из Јерусалима у Јерихон“. Овде нема имена већ је човек означен као „неки“. Он преставља на неки начин људе који пролазе њихов животни пут у овоме свету и које на том путу вреба опасност од „разбојника“ – од непријатеља. Јерусалим је симболично место у коме се среће човек са Богом, те је на тај начин сам град симбол заједнице човека и Бога. Јерихон је с друге стране, град који је био познат по греху. Страдање од разбојника представља одлазак од Бога, из Божијег града у град греха. На томе путу човека вреба опасност од падања у грех односно страдања или задобијања рана – телесних и духовних. Наравно ово страдање долази од људи, који су инспирисани ђаволским дејствовањем и њиховим утицајем. Јасно је да када човек изађе из заједнице са Богом да неминовно одлази у загрљај или заједничарење са Сатаном.

Однос свештеника, који је само погледао у правцу рањеног човека и прошао, показује да није довољно то што неко добије благослов да ради као свештеник ако он није спреман да остане у истинској заједници са Богом и да, последично томе, брине о Божијим створењима, која су део његове бриге, ако жели да служи Богу. Звање само по себи ништа не значи. Ово би се могло упоредити са лекаром, који има диплому, зна и може да лечи, али прође поред човека који лежи на улици и не сматра да је тај унесрећени човек део његове бриге.

Овај Самарићанин, у то време, од Јевреја презрени странац, је

слика Господа Исуса Христа (Јн. 8,48), јер је Он „сишао са неба“ да спаси чак и оне који су се бунили против њега.

Завоји, уље и вино, које је употребљено да завије и залије ране, представљају одежду крштења која нас спасава од рана греха, уље миропомазање, што нам даје нови живот у Духу Светоме и причешће са Светом Крвљу, то што води у Живот Вечни. Магаре милостивог Самарјанина представља Христа, Који понесе грехе наше, а гостioniца открива Цркву у којој је Христова брига за нас примљена. Он плаћа цену за ову бригу (1Кол. 6, 20; 7,23).

Свети владика Николај пише на ову тему следеће:

„Гостионица означава свети, саборну и апостолску цркву, а гостионичар апостоле и њихове наследнике, ђас-шире и учишеле Цркве. Црква је основана још за земнога животоа Христовога, јер се каже, да Самарјанин донесе рањеника у гостионицу и поштруди се око њега. Господ је Оснивач Цркве и први штрудбеник у Цркви Својој. Док се Он лично штрудио око рањеника, не спомиње се гостионичар. Тек сушрадан, пошто је његово земно време ишло, Он се обраћа гостионичару и предаје болесника његовој нези.“

Два сребрника, означавају по неким тумачењима два завета Божја људима: Стари Завет и Нови завет“.

Ова два завета представљају дело милости Божије и нико се не може спасти, ко се не труди да живи по упутствима Библије. Као што је било неопходно да гостионичар добије „два сребрника“ тако је неопходно да сваки од нас брине о томе да се упозна са оба завета Божија, јер ће се само тако милост

Божија излити на нас, чиме ћемо бити спасени.

Милостиви Самарјанин потом, молећи гостионичара да помогне рањенику, те дајући му два сребрника каже да ће му платити када се

врати други пут колико буде требало. Ако следимо даље тумачење ове приче, онда је јасно да други долазак Милостивог Самарјанина у гостионицу – Цркву, представља други долазак Господа Исуса Христа, само што, по речима Св.

Владике Николаја, „Он неће доћи више као Милостиви Самарјанин већ као праведни Судија“.

Господе помози да разумемо да је сваки човек наш брат у Христу.

ПОДРШКА ВЛАДИКИ СИЛУАНУ ОД УДРУЖЕЊА „ЛЕКАРИ И РОДИТЕЉИ ЗА НАУКУ И ЕТИКУ“

УГ „ЛЕКАРИ И РОДИТЕЉИ ЗА НАУКУ И ЕТИКУ“ (ЛРНЕ) ОШТРО ОСУЂУЈЕ СВЕ ОНЕ КОЈИ СУ, НЕПОЗНАВАЈУЋИ НАУКУ И МЕДИЦИНУ, КАО НИ ПРАВОСЛАВНУ ЦРКВУ, ЊЕНЕ ДУХОВНЕ И МОРАЛНЕ ВРЕДНОСТИ, ДРСКО ОСУДИЛИ ПРЕОСВЕЋЕНОГ ЕПИСКОПА СИЛУАНА АУСТРАЛИЈСКО-НОВОЗЕЛАНДСКОГ УСЛЕД ЊЕГОВЕ АРХИПАСТИРСКЕ БЕСЕДЕ ПОВОДОМ КОВИД КРИЗЕ.

Чланови удружења „Лекари и родитељи за науку и етику“ (ЛРНЕ) недавно су послали отворено писмо подршке нашем епископу Силуану.

ЛРНЕ окупља родитеље и лекаре који се залажу да објављивање истинитих информација на основу којих се може донети одлука у вези примања вакцине за Ковид-19. За детаље, погледајте на њиховој страници: <https://lrne.org>.

Радујемо се да блага реч нашег пастира долази и до срца људи у

отаџбини и преносимо неколико одломака:

Као православни лекари и родитељи, који се воде духовним и моралним вредностима, дубоко смо захвални да је неко од Архиепископа СПЦ дао поуку у вези ове кризе човечанства и да је она са радошћу прихваћена широм света као Исходник и Илас Ђун љубави и охрабрења у ово време рејресија, страха и присила.

Истичемо :

Неестично је шестирајти здраве људе.

Неестично је изоловајти децу.

Неестично је цензурисајти науку.

Неестично је зашварајти расправу.

Неестички је ширијти страх и љанику.

Неестично је промовисајти неговољно испишане, експерименталне лекове.

Неестично је ускраћивајти основна људска права и слободе.

Православни хришћани, као и сви људи добре воље, у овом времену владавине „времених и привремених“ интелектуалаца који свесно или несвесно желе све нас да увуку у својствену борбу са страхом, неговољним знањем и невером, шойлим срцем поздрављају речи брижне Архиепископа Епископа Силуана новозеландског „без слободе избора, нема човечности“.

Дај, Боже, још оваквих владика! Дај, Боже, сада српскоме роду, на роду и породу, и свим људима добре воље!

ЦЕО САДРЖАЈ ПИСМА МОЖЕТЕ ПРОЧИТАТИ НА САЈТУ ХРАМА Св. ТРОЈИЦЕ У БРАНЗВИКУ:
([HTTPS://SVTROJICA.MELBOURNE](https://svtrojica.melbourne))

У Београду, 0 Ваведењу 2021.

С поштовањем,
УГ „Лекари и родитељи за науку и етику“

THE CHRISTIAN FAMILY

THE CHRISTIAN FAMILY IS A CHRIST CENTERED FAMILY

Any good parent knows that he must love all his children equally. No favoritism should be displayed when raising children if we want them to know they are loved. Troubled children often get more attention from loving parents because mom and dad know this child is in

greater need of parental support. One child might be brighter and more successful in school, but the good parent displays no praise at the expense of the child who is

struggling with school work. The same goes for the child who excels in sports or music. The child who has less talent in these areas must not feel less valued or less loved. I'm not suggesting that the excelling child should not be praised for a job well done, but rather that the child who is struggling be encouraged, and that recognition be made where the child does do a good job.

A good grounding for any parent/child relationship begins with the family's relationship with God. The old saying, "A family that prays together, stays together" is true. A

well balanced family has deep roots in the life of the Church. The father that takes his role seriously as the head of his household, knows that he must be an example of all godliness and holiness for his children. They must see in him a man of prayer, and a man who loves and honors their mother.

When parents give witness to the love that God has for them, the children will in turn feel secure in the knowledge that they, too, are loved by God. The parents who love and support their children by giving them a strong spiritual basis for life will have given them the greatest gift of all, and all will have Christ as their kingdom, light, life, and crown.

*Love in Christ,
Abbot Tryphon*

ЗАМОЛИО САМ БОГА

Замолио сам Бога да ме избави од гордости, али ми је Бог рекао “Не”.

Рекао ми је да не треба Он да ме од ње избавља, него да треба сâм да се одрекнем своје гордости.

Замолио сам Бога да излечи моје болесно дете, али ми је Бог рекао “Не”.

Рекао ми је да је његов дух здрав, а да његово тело живи само привремено.

Замолио сам Бога да ми подари трпљење, али ми је Бог рекао “Не”.

Рекао ми је да је трпљење резултат страдања и да оно зато није нешто што се даје, него да се кроз страдање стиче.

Замолио сам Бога да ми подари срећу, али ми је Бог рекао “Не”.

Рекао ми је да ми даје Свој благослов, а да моја срећа зависи од мене самога.

Замолио сам Бога да ме избави од бола, али ми је Бог рекао “Не”.

Рекао ми је да ме болести удаљавају од земних брига и да ме к Њему приближавају.

Замолио сам Бога да духовно узрастем, али ми је Бог рекао “Не”.

Рекао ми је да треба самостално да узрастам а да ће он уклонити све оно што је сувишно и што омета моје духовно узрастање.

Упитао сам Бога да ли ме воли и Бог ми је рекао “Да”.

Рекао ми је да ми је дао Сина

ГОСПОДЕ ИМЕ ТИ ЈЕ - ЉУБАВ: НЕ
ОДБАЦИ МЕ ЗАБЛУДЕЛОГ.

ИМЕ ТИ ЈЕ - СИЛА: ОСНАЖИ МЕ ЈЕР
ИЗНЕМОГАВАМ И ПАДАМ.

ИМЕ ТИ ЈЕ - СВЕТОСТ:
ПРОСВЕТЛИ ДУШУ МОЈУ, ПОМРАЧЕНУ
ЖИВОТНИМ СТРАСТИМА.

ИМЕ ТИ ЈЕ - МИР: УМИРИ ПОМЕТЕНУ
ДУШУ МОЈУ.

ИМЕ ТИ ЈЕ - МИЛОСТ:
НЕ ПРЕСТАНИ НИКАД ДА МЕ МИЛУЈЕШ.
АМИН!

(СВ.ЈОВАН КРОНШТАТСКИ)

Свога, јединога и љубљенога, Који је умро за мене и да ћу једнога дана бити у Небеским насељима зато што верујем.

Замолио сам Бога да ми помогне да друге волим онако како Он мене воли и Бог ми је рекао:

“Ех, коначно си схватио
шта од тебе желим...”

НАШИ ПЕНЗИОНЕРИ НА НЕДАВНОМ ИЗЛЕТУ

Коначно је стигло мало слободе у наше крајеве. Управа пензионерског удружења при нашем храму-недавно је организовала једно незаборавно дружење: излет до манастира Св. Саве у Илајну. Доносимо неколико слика које речито говоре о овом успешном дружењу.

